

[Steen.]
den højtærede Minister for offentlige Arbejder.

Den opmærksomme Iagttagelse af Rejselivets Glæder og Besværligheder kan jo ikke have undgaaet i det sidste Aarstid at have bemærket noget, der daglig gentager sig ved Togenes Ankomst til Store Bælts Kyster. I det Øjeblik, de mange 3die Klasses Rejsende stiger ud af Toget, udbryder de alle i Kor: Hvad er det for en Færge? Det er ikke Udtryk for Nysgerrighed, men det er Udtryk for et Haab om, at det maa være Færgen „Korsør“. Og naar man sammenligner de Vilkaar, der bydes de mange 3die Klasses Rejsende — og dem tror jeg Statsbanerne gør vel i at grunde sin Økonomi paa — paa denne nye moderne Færge med de Vilkaar, der bydes dem paa de gamle Færger, forstaar man, at de ønsker, at det maa være denne Færge. Med Hensyn til, hvor meget af Færgen der skal stilles til Raadighed for det store betalende 3die Klasses Publikum og hvor meget for de forholdsvis faa, der rejser helt eller delvis gratis paa 2den Klasse, er der der trukket en Grænse, som er langt rimeligere end den paa de gamle Færger, et Fremskridt, som jeg yder Statsbanerne min Anerkendelse for. Der er ikke Tvivl om, at ved fremtidig Bygning af Færger vil man følge den samme Linie, og det, min Henstilling her skulde gaa ud paa, er, om ikke den højtærede Minister vilde gøre det til et Fremskridt med tilbagevirkende Kraft, hvad jo saa overmaade let kunde lade sig gøre ved at foretage en anden og rimeligere Fordeling af den Plads paa de forholdsvis gode gamle Færger, hvor 3die Klasses Publikum maa færdes, end den, der er gældende i Øjeblikket. Det store Promenadedæk paa to af de forholdsvis gode gamle Færger er jo spærret med Skilte, hvorpaa der staar: Kun Adgang for 1ste og 2den Klasses Rejsende, og der gaar en 4—5 Mennesker omkring, medens de mange, der har betalt deres Billet til 3die Klasse, staves sammen paa en i Forhold til hele den Plads, Færgen raader over, urimelig lille Plads.

Det radikale Venstre stillede i Fjor i dette Ting et Forslag, der tilsigtede en hurtig Forbedring af Landets Vejnet, og det gjorde vi ud fra det Syn, at den moderne Trafik stiller andre Krav paa dette Omraade, end Trafikken hidtil har gjort. Det Grundlag, vi stillede op i Fjor, og som, hvad det administrative angaar, strengt

holdt sig indenfor den nuværende Lovgivnings Rammer, ønskede man fra andre Sider indenfor den høje Rigsdag ikke at forhandle paa. Nu har man indenfor de Kredse af Befolkningen, der med Rette interesserer sig for dette Spørgsmaal, fordi de efterhaanden betaler en saa uforholdsmæssig Del af, hvad Vejenes Vedligeholdelse koster, nemlig de motorkørende, rejst Kravet om, at hele vor Vejlovgivning underkastes en nærmere Drøftelse og Overvejelse i en Kommission eller et andet dertil tilvejebragt Organ, en Tanke, jeg for mit Vedkommende gerne vil give min Tilslutning. Jeg spørger da den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke finder, at Tidspunktet nu maa være inde til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, thi det kan ikke være forstandigt for al Fremtid at have det paa dette Omraade, som vi har det i Øjeblikket, hvor man, naar man færdes ad Vejene, støder paa den ene Urimelighed efter den anden, Jeg kunde nævne en Række, jeg skal nøjes med en enkelt Ting. Hvis man kommer ad den nye, store, udmærkede og kostbare Vej fra Haderslev op mod det gamle Land, støder man pludselig paa en Sognegrænse med et Skilt, hvorpaa der staar, at nu maa Vogne af en vis Vægt ikke køre længere. Denne Vej, der er anlagt med uhyre Bekostning, ender blindt der, fordi der hører Haderslev Amt op, og der begynder Ødis Kommune. Man kan ikke forudsætte, at de, der begynder at køre ad en Vej af denne Beskaffenhed, forud skal være bekendt med det, og der er heller ingen Rimelighed deri. Jeg spørger altsaa den højtærede Minister, om han ikke mener, at Tidspunktet er inde til at tage hele dette Spørgsmaal op til en samlet Overvejelse.

Dernæst vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende det Nævns Virksomhed, som blev nedsat samtidig med, at vi fik Loven om Rute- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer. Jeg har fra første Færd, hvad jeg den Gang skarpt gav Udtryk for fra denne Plads, haft mine Tvivl om dette Nævns velsignelsesrige Virksomhed. Nu udløber dets Funktionstid den 1. Juli, og jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister oplyse os om, hvor mange Personautomobilruter og hvor mange Fragtmandsruter der siden Lovens Ikrafttræden er nedlagt. Jeg vilde være taknemmelig for samtidig at faa at vide, hvor mange Ruter det paagældende Nævn har indstillet til at skulle nedlægges. Jeg haaber, at de Oplysninger, som den højt-